

XXX. CVIČENÍ BI-LIN

PRO PARALELKY 14 A 15

DOMÁCÍ ÚKOL¹

Úvod

Tento domácí úkol je možné vypracovat do konce výukové části semestru (**19. května 2019**). Za správné řešení všech úloh lze získat až dva body. Částečné nebo „částečně správné“ řešení bude hodnoceno odpovídajícím počtem bodů.

Příklady jsou zvoleny tak, aby ukazovaly různorodá využití lineární algebry a zároveň bylo možné je vyřešit „ručním počítáním“ (ano, i příklad na lineární kódování lze s trochou systematickosti takto zvládnout). Zadání příkladů je dále občas doplněno komentáři k demonstrované problematice. Zvolený styl s částečným výkladem není náhodný, takto může třeba v budoucnu vypadat popis nějaké metody, kterou budete chtít použít.

Úlohy

1.1 Lineární regrese

Tento příklad demonstruje využití lineární algebry při konstrukci tzv. regrese (lidově „prokládání dat křivkou“; speciálně přímkou, viz např. [wiki](#)). V následujícím odstavci metodu popíšeme a níže si ji vyzkoušíme na jednoduchém příkladě.

Mějme sadu bodů² $\{(x_i, y_i)\}_{i=1}^n \subset \mathbb{R}^2$. Tyto body představují „přibližnou“ závislost jisté veličiny y na veličině x , tj. $y = y(x)$. Naším cílem je co nejlépe tuto závislost vystihnout v následujícím tvaru

$$y(x) = F_c(x) := \sum_{j=1}^k c_j f_j(x), \quad (1)$$

kde f_1, \dots, f_k jsou námi zvolené³ funkce⁴ a c_1, \dots, c_k neznámé konstanty. Která z funkcí F_c tvaru (1) nejlépe vystihuje naše data? Nejjednodušší a asi neznámější možností jak tuto funkci

¹Dokument byl vytvořen 25. února 2021, zdrojové kódy a Jupyter notebooky naleznete na [Gitlabu](#)

²Zobecnění do vyšších dimenzí je samozřejmě možné.

³Typicky polynomy, ale není to nutné.

⁴Typicky samozřejmě máme $n \gg k$, tedy podstatně více dat (n) než funkcí (k), chceme „jednoduchou“ závislost vystihující například nějaký trend v datech.

určit je tzv. **Metoda nejmenších čtverců**: najdeme konstanty c_1, \dots, c_k takové, že funkce

$$(c_1, \dots, c_k) \mapsto \sum_{i=1}^n (y_i - F_c(x_i))^2$$

nabývá minimální hodnoty⁵. Detailní řešení tohoto optimalizačního problému je mimo rámec BI-LIN (viz např. BI-VMM nebo MI-MPI). Zde se spokojíme s prozrazením výsledku: optimální $c = (c_1, \dots, c_k)$ jsou řešením soustavy lineárních rovnic

$$\mathbb{X}^T \mathbb{X} c^T = \mathbb{X}^T \mathbb{Y}, \quad (2)$$

kde $\mathbb{X} \in \mathbb{R}^{n,k}$ a $\mathbb{Y} \in \mathbb{R}^n$ jsou zadány předpisy

$$\mathbb{X}_{ij} = f_j(x_i), \quad \mathbb{Y}_i = y_i, \quad i \in \hat{n}, j \in \hat{k}.$$

Aplikujte výše popsanou metodu na velmi, velmi jednoduchém příkladě. Mějme tři body

$$(x_1, y_1) = (1, 0), \quad (x_2, y_2) = (2, 2), \quad (x_3, y_3) = (3, 3),$$

a pokusme se je proložit přímkou (lineární regrese). Volíme tedy $f_1(x) = 1$ a $f_2(x) = x$.

1. V popisu metody výše jsme se nezabývali podmínkami, za kterých ji lze aplikovat. Jednou z těchto podmínek je lineární nezávislost souboru funkcí (f_1, \dots, f_k) . **Ukažte, že námi zvolený soubor $(1, x)$ je lineárně nezávislý v prostoru všech polynomů.**
2. Nalezněte konstanty $c = (c_1, c_2)$ vyřešením soustavy (2).
3. Nakreslete graf v kterém znázorníte tři výše zadané body a získanou přímkou $y = c_1 + c_2 x$.

1.2 Kubická interpolace

?

Věděli jste, že každým použitím příkazu Plot v Mathematica nutíte Váš počítač řešit poměrně rozsáhlou soustavu lineárních rovnic?

Mathematica totiž vypočte funkční hodnoty vykreslované funkce pouze v několika relativně málo bodech a poté je „hezkým způsobem spojí“. Ve výchozím nastavení k tomu použije kubické polynomy (kubický polynom je první polynom (co se týče stupně), který může mít inflexní bod).

Máme-li body $\{(x_i, y_i)\}_{i=1}^n \subset \mathbb{R}^2$ pak hledáme polynomy

$$f_j(x) = a_j + b_j x + c_j x^2 + d_j x^3, \quad j = 1, \dots, n-1,$$

⁵Jinak řečeno, pro kterou je součet kvadrátů odchylek funkčních hodnot $F_c(x_i)$ od y_i nejmenší.

tedy $4 \times (n - 1)$ neznámých konstant, splňující podmínky

$$f_j(x_j) = y_j, \quad f_j(x_{j+1}) = y_{j+1}, \quad j = 1, \dots, n - 1, \quad (3)$$

$$f'_j(x_{j+1}) = f'_{j+1}(x_{j+1}), \quad j = 1, \dots, n - 2, \quad (4)$$

$$f''_j(x_{j+1}) = f''_{j+1}(x_{j+1}), \quad j = 1, \dots, n - 2, \quad (5)$$

$$f'_1(x_1) = 0, \quad f'_{n-1}(x_n) = 0. \quad (6)$$

Podmínky výše (je jich $4 \times (n - 1)$) popořadě představují následující omezení:

- (3): chceme, aby graf polynomu f_j spojoval body (x_j, y_j) a (x_{j+1}, y_{j+1}) , $j = 1, 2, \dots, n - 1$,
- (4): chceme, aby „švy“ byly hezké a polynomy na sebe navazovaly se stejnou derivací,
- (5) chceme, aby „švy“ byly ještě hezčí a polynomy na sebe navazovaly se stejnou druhou derivací,
- (6): doposud zmíněné požadavky by nestačily na jednoznačné určení neznámých konstant (více neznámých než rovnic), v této jednoduché ukázce proto volíme požadavek na nulovost derivací na krajích interpolovaného intervalu (kdybychom vykreslovali nějakou uživatelem zadanou funkci, pak bychom tyto derivace mohli položit rovné derivacím této funkce na krajích).

Mějme opět tři body

$$(x_1, y_1) = (0, 4), \quad (x_2, y_2) = (1, 2), \quad (x_3, y_3) = (2, 1),$$

Aplikujte na ně postup popsany výše a nalezněte jejich kubickou interpolaci (tj. hledáme dvě funkce $f_1(x) = a_1 + b_1x + c_1x^2 + d_1x^3$ a $f_2(x) = a_2 + b_2x + c_2x^2 + d_2x^3$ splňující rovnice (3) až (6), $n = 2$). Svůj výsledek nakreslete pomocí svého oblíbeného počítačového systému a do řešení tento obrázek přibližně překreslete.

1.3 Lineární kód

?

Lineární kódy (resp. samoopravovací kódy obecně) využíváme dnes a denně při přenosu nebo čtení dat (ani jedno nejsou bezchybné aktivity, jak se může na první pohled zdát).

V této úloze jsem studentům zakódoval a odeslal (bohužel, s chybami) jednoduchou textovou zprávu obsahující moudrý a velmi pravdivý citát jednoho z největších matematiků. K tomu jsem použil ASCII kódování (viz např. [web](#)). Na decimální hodnotu každého ze znaků jsem použil osm bitů. Například tedy

$$'A' \mapsto 65 \mapsto 01000001.$$

Zpráva tak představuje prosté osmice nul a jedniček jdoucí za sebou. Tuto posloupnost dále přečteme po čtveřicích a každou čtveřici zakódujeme pomocí následujícího kódování.

Použijeme lineární (7, 4)-kód K s generující maticí

$$G_K = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \in \mathbb{Z}_2^{4,7}.$$

To znamená, že příklad písmene A uvedený výše je kódován do dvou kódových slov

$$01000001 \mapsto 01001010001111$$

Následně jsou při kopírování do tohoto dokumentu kódová slova drobně poškozena. Dekódujte následující zprávu:

```

11001010011111011011000100000111011110111001110110001101010110000100100111011
011111001100100101110000011000001000111101000000100100110001011101011000011110
01111010110101101011010000000010011111111000100110100011001010000010001110011
110100000100110101111111100000010111001110100110010011000101001100100101001
01110110001011011010001001001110011000110001100010011000011110101110010010111
00100000011100011100001100010000011011001000011000110111101100100100111000111
10101100100000011011101101100110010010001001110110011011011000101111110110010
110110101000110101011111100001100000011010000001111100010100001011000001001
00100110001010011001001100100110100010100001110111101110011011000000100100011
01000011110011110101001101001110011011011100010100111011110010001110111101111
11111000000010011101111010100111011010010010101100010000011110101101000110111
10011010110100010011101100010000011101011000000100010011000110101110110000110
11111000011011011000101111110110001100011001111100100010010110001101010010011
01000100111011110011101111101001000101011000000100111011111100001100011110111
01101100000001001001111001010110001010001001111100001001011011110001001111100
00101110110111011101000100100001000011100001101010111011110111100001100000100
01100010000110001001111010100011110010000001110000101110011110100110000111011
01110100110010111001101101000101011011000111101100010100110111000101000000010
0111011001111101110111100010010011000010100101001000000001001110010000100011
11000000000110000010000100110001011011011000100000111000001100000100111001110
0111000110010101111010101011001001100111101111000100111011101111011000111011
01111111110011111001000111100000100011111001101000110010100000101000110101011
01111100010010011001011010100010111000000111100110110000010001111111010100011
00001100010011011111101100010100100011110110001000010010000000101100100011011
01100100111111010110001110100010011111011001100010000101000011000100001111100
00000010110001111011101101000011011011110100110110111011100010011100111010110
01100011000110011111011011000011110000001011100111010010011001011000000110111
01111110011100011100000001100000001111001110111000010011011000000101110000100
011100000111000110001110001100100110001101111110001011010011111001000000110111
00001110111110000011001101110001010001001110011111010110010000001101110001100

```

```

0111000110010100101110001000010110001011000110001110111101111011010100010011
11001110111011010011100111100000010011001000100100110001011101001000110011101
01101111011111011001011011011110011010001000101000010000011110101000101111100
00111010110010010001000100110010011010110001010110110010110111000110001011000
00101000001000001001100010110110111011000001110110100111001111000100000111101
01001000110001100101101100100101011011100000100100111011000101010101100010000
0101100011010001100010101011011110001111001100100001010001111000000010110111
1010000111001101111100101110010000001001101110000111011011101001100101111000
0110010010111011110010101100010011000111001101110100110001011100100001110011
1001110011000111110000110111100101010001110011010110111101100111100110001110
01101000100100111001110011100110010111101101100101100000001110000010010000110
01000000111110010011101110111100011010001101011110011100010011100101000001000
00100111001101011110101000010010100000001001000110001010011111001000111110011
01011100111110011011000101000010000000111000111000011011111101101111100001010
01110111100100011001001001110011110000001001110110010111011001001010000110110
0100000111110000010010100011101111110101100110000

```

1.4 Vlastní vektory a vlastní čísla

?

Ukázky použití vlastních vektorů a vlastních čísel by vydaly na větší příklady (viz studijní text). Zde se proto soustředíme na jednoduché geometrické transformace v rovině (tj. operátory na \mathbb{R}^2) a prozkoumáme jejich vlastní čísla a vlastní vektory.

Nalezněte vlastní čísla a vlastní vektory následujících lineárních operátorů na \mathbb{R}^2 :

- Projektor A na podprostor $Q = \langle(1, 2)\rangle$:** buď $\mathcal{X} = (x_1, x_2) = ((1, 2), (-2, 1))$ báze \mathbb{R}^2 , je-li $x_{\mathcal{X}} = (\alpha_1, \alpha_2)$ pak $Ax := \alpha_1 x_1$.
- Rotace okolo počátku proti směru hodinových ručiček o úhel $\frac{\pi}{4}$:** tj. operátor B , který na vektoru $x = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^2$ působí předpisem

$$Bx := \begin{pmatrix} \frac{\sqrt{2}}{2} & -\frac{\sqrt{2}}{2} \\ \frac{\sqrt{2}}{2} & \frac{\sqrt{2}}{2} \end{pmatrix} x.$$

- Zrcadlení C vůči přímce $P = \langle(1, -1)\rangle$:** buď $\mathcal{Y} = (y_1, y_2) = ((1, -1), (1, 1))$ báze \mathbb{R}^2 , je-li $x_{\mathcal{Y}} = (\alpha_1, \alpha_2)$ pak $(Cx)_{\mathcal{Y}} := (\alpha_1, -\alpha_2)$.
- Škálování D_{γ} parametrem γ ve směru vektoru $(2, 1)$:** buď $\mathcal{Z} = (z_1, z_2) = ((2, 1), (1, -2))$ báze \mathbb{R}^2 , je-li $x_{\mathcal{Z}} = (\alpha_1, \alpha_2)$ pak $(D_{\gamma}x)_{\mathcal{Z}} := (\gamma\alpha_1, \alpha_2)$.

Pokuste se výsledky (vlastní čísla a vlastní vektory) interpretovat ve vztahu k danému operátoru. Co nám vlastní čísla a vlastní vektory v těchto konkrétních příkladech o původních operátorech říkají?